

Bijlage 1.1**Redengevende omschrijving beeldbepalende panden orde 2.**

Emmalaan	1	Hoekwoning genaamd 'Blokhuys' uit omstreeks 1915 in traditioneel-zakelijke trant op de hoek met de Julianalaan. Het pand sluit aan op het complex Julianalaan 310-318 uit 1911. Het in hoofdvorm en details goed bewaard gebleven gebouw heeft een samengestelde plattegrond en kapvorm met sterk hellende daken. De sterke verspringingen in de gevel en de grote diversiteit aan gevelopeningen geven het ontwerp een speels en afwisselend karakter. De woning telt twee bouwlagen en een zolderverdieping. De samengestelde kap is gedekt met rode Tuiles du Nord, heeft een overstek en is in het dakvlak aan de Emmastraat voorzien van twee dakkapellen (bovenste niet oorspronkelijk) en twee forse bakstenen schoorstenen. De gevels zijn opgetrokken in baksteen (staand verband). De invullingen van de vensters zijn grotendeels oorspronkelijk. De bovenlichten van de ramen en de ramen op de verdieping hebben een roedenverdeling. De woning heeft zowel aan de Julianalaan als aan de Emmalaan een erker.
Emmalaan	31	Vrijstaande woning uit 1918, gesitueerd aan het einde van de Emmalaan aan de zuidzijde. De woning valt op vanwege zijn vrijstaande ligging en markante kapvorm. De overige bebouwing aan de Emmalaan bestaat voornamelijk uit geschakelde woningen uit de jaren 1920 en 1930. De woning heeft een nagenoeg vierkante plattegrond en omvat één bouwlaag onder een speels uitgevoerd geknikt tentdak met fors overstek. Het linker deel van de voorgevel is uitgevoerd als puntgevel waardoor het dak op deze plek wordt doorbroken. De top van deze gevel is verbijzonderd met rollagen. Het dak is gedekt met rode Tuiles du Nord, heeft aan de voorzijde twee kleine dakkapelletjes en is op de nok voorzien van een zinken piron. De gevels zijn opgetrokken in halfsteens verband en zijn boven de gevelopeningen voorzien van strekken. De voorgevel heeft ter plaatse van de puntgevel een driezijdige erker. De invullingen van de vensters zijn op details gewijzigd. In het linker zijdakvlak twee niet oorspronkelijke erkers.

Emmalaan	2	Dubbel herenhuis, ook Julianalaan 308. Dubbel herenhuis gebouwd in 1911. Het pand sluit in de Julianalaan aan op het in 1930 gebouwde complex Julianalaan 300-306. Het dubbele woonhuis is uitgevoerd in een sobere eclectische trant en heeft een opvallende asymmetrische plattegrond. De linker woning (Emmalaan 2) omvat twee bouwlagen op een rechthoekige plattegrond en heeft symmetrisch ingedeelde gevels. De rechter woning (Julianalaan 308) heeft ook een rechthoekige plattegrond maar ligt wat terug ten opzicht van de voorgevel van Emmalaan 2. Deze woning omvat eveneens twee bouwlagen en heeft een asymmetrisch ingedeelde voorgevel met een over de verdieping lopende driezijdige erker en een fraai gedetailleerde entree. Het geheel wordt afgedekt door een samengesteld plat dak met omlopende schilden. De gevels zijn opgetrokken in halfsteens verband. De detaillering van de gevels van de twee woningen is niet op elkaar afgestemd. Zo zijn er rond de vensters van Emmalaan 2 hardstenen details aangebracht en zijn de vensters voorzien van een strek. Deze detaillering ontbreekt bij Julianalaan 308. De detaillering van de vensters is (met name bij Emmalaan 2) gewijzigd.
Emmalaan	34	Onderdeel complex Prinsesselaan 15-29
Julianalaan	289-291	Speelse dubbele woning in sobere Amsterdamse School stijl gebouwd in 1924 in opdracht van J. Wiegant. Mogelijk was de aanvrager ook verantwoordelijk voor het ontwerp. De in hoofdvorm gave dubbele woning vormt en einde van de gesloten gevelwand aan de oostelijke zijde van dit deel van de Julianalaan en valt op door zijn markante hoofdvorm. Het pand telt één bouwlaag onder een samengesteld dak gedekt met rode verbeterde Hollandse pannen. In het voor- en zijdakvlak een kleine driehoekige dakkapel. De gevels zijn opgetrokken in halfsteens verband met boven de gevelopeningen een strek, er onder een rollaag. De kap wordt zowel aan de voorzijde als aan de linker zijde doorbroken door inpandig balkons. Het speelse karakter van de dubbele woning wordt versterkt door de sterke verspringingen in de gevels, luifels en opvallende door de goot stekende topgevel in

		de voorgevel. De detaillering van de gevelopeningen is gewijzigd.
Julianalaan	308	Onderdeel dubbel herenhuis Emmalaan 2
Julianalaan	301-313	Complex van geschakelde 7 woonhuizen aan de oostelijke zijde van de Julianalaan. De woningen zijn gebouwd in 1910 naar ontwerp van de in Haarlem gevestigde architect W.F. Doeglas, in opdracht van woningbouwvereniging Gemeentelijk Belang. De panden zijn onderdeel van een gesloten gevelwand aan de oostelijke zijde van de rond 1910 door de gemeente Bloemendaal aangelegde Julianalaan en vormen dan ook de eerste nieuwe woonbebouwing aan deze straat. De sobere doch met aandacht vormgegeven woningen omvatten twee bouwlagen onder een plat dak met voordakschild, overwegend gedekt met bitumen shingles en voorzien van plat gedekte dakkapellen. De lijstgevels zijn opgetrokken in kruisverband met boven de vensters en de entree een strek. Elke woning is voorzien van een driezijdige erker die doorloopt op de verdieping. De entrees hebben een bovenlicht en zijlichten. De invullingen van de gevelopeningen zijn veelal gewijzigd. De erkers zijn ter plaatse van de borstwering op de verdieping voorzien van een decoratief element.
Julianalaan	315-321	Complex van vier woningen gebouwd in 1910 in sobere overgangsarchitectuur in opdracht van aannemer C. Nederkoorn die op diverse plaatsen in Haarlem vergelijkbare projecten realiseerde. Architect voor dit project aan de Julianalaan was De (of Der/Den) Maaten (of Maaker). De geschakelde woningen tellen twee bouwlagen onder een zadeldak en zijn onderdeel van een gesloten gevelwand aan de oostelijke zijde van de rond 1910 door de gemeente Bloemendaal aangelegde Julianalaan. De woningen zijn dan ook onderdeel van de eerste nieuwe woonbebouwing aan deze straat. Hoewel ze in hoofdvorm erg op elkaar lijken is er diversiteit aangebracht in de detaillering van de gevels waardoor een afwisselend geheel is ontstaan. Zo zijn er topgevels toegepast, twee soorten erkers en verschillend vormgegeven gevelopeningen. Opvallend is verder dat het rechter gedeelte van nr. 312 iets terugligt ten

		opzichte van de andere woningen. Op deze manier volgt de rooilijn van de woningen de opmerkelijke kromming in de weg op deze plek. Hoewel de invullingen van de vensters op diverse plaatsen zijn gewijzigd, bevatten vrijwel alle bovenlichten nog hun karakteristieke roedenverdeling en de entrees nog de oorspronkelijke houten voordeuren.
Julianalaan	323	Half vrijstaande hoekwoning gebouwd in 1911 in opdracht van de NV Maatschappij tot Exploitatie van onroerende goederen "Arbeid Adelt". Het huis werd gebouwd op de grens tussen Haarlem en Bloemendaal, waarmee vooruit werd gelopen op de annexatie van een deel van de gemeente Bloemendaal. De woning is opgetrokken in sobere traditionele baksteenarchitectuur met eenvoudige verwijzingen naar de Chaletstijl. Het pand heeft een samengestelde plattegrond en omvat twee bouwlagen onder een samengesteld zadeldak gedekt met bruine geglazuurde Tuiles du Nord en overstekken. De gevels zijn opgetrokken in halfsteens verband en de invullingen van de vensters zijn overwegend gewijzigd. De begane grond wordt door een eenvoudige lijst gescheiden van de bovenliggende verdieping. De gevel aan de Julianastraat bevat een opvallende vijfzijdige erker met zinken dakje. Dit erker element wordt in versoberde vorm in de gevel aan de Zijlweg herhaald, op de begane grond en ter plaatse van de zolderverdieping. De twee topgevels zijn in de top voorzien van verticale houten betimmering.
Julianalaan	288-296	Complex van vijf geschakelde woningen, gebouwd in 1925 naar ontwerp van architect J. Dop. Binnen hetzelfde project realiseerde hij ook het aansluitende woonblok aan de Regentesselaan (nr. 2-6). Deze woningen hebben echter een andere detaillering. De vijf woningen aan de westelijke zijde van de Julianalaan vormen het laatste blok woningen aan deze zijde voor het spoorviaduct en de huidige grens met de gemeente Bloemendaal. Dit blok met in traditionele baksteen architectuur uitgevoerde woningen uit het Interbellum heeft door de verspringende rooilijn een afwisselend karakter. De woningen hebben twee bouwlagen onder een met rode pannen gedekt schilddak. De recht gesloten gevels zijn opgetrokken in halfsteens verband.

		Elke woning is voorzien van een erker. Op de nrs. 290 en 296 loopt deze erker ook door op de verdieping. De woningentrees zijn voorzien van smalle zijlichten en een luifel met daarboven een rechthoekig of halfrond bovenlicht. Op een aantal nummers is het oorspronkelijke glas-in-lood in de bovenlichten nog aanwezig. De detaillering van de vensters is verder overwegend gewijzigd. De voortuinen worden van de openbare weg gescheiden door ijzeren hekwerkjes met staaldraad.
Julianalaan	300-306	Complex, ook: Regentesselaan 1. Complex van vijf geschakelde woningen gebouwd in 1929 naar ontwerp van architect J. van Luyken, in opdracht van de heer Gottmer uit Amsterdam. Het blok met woningen is uitgevoerd in traditioneel zakelijke stijl met verwijzingen naar de Amsterdamse School en is karakteristiek voor in het Interbellum tot stand gekomen woonhuisbebouwing in de Julianalaan. De rechter hoekwoning is geaccentueerd met een hoge puntgevel, de linker met een recht gesloten door de goot stekend element. Dit rechthoekige element wordt in vorm herhaald even links uit het midden van de voorgevel, en ook in de gevel aan de Regentesselaan. De woningen tellen twee bouwlagen onder een zadeldak gedekt met rode pannen en een fors overstek. In het voordakvlak plat gedekte dakkapellen met overstek. De voorgevels zijn voorzien van erkers die op enkele plaatsen ook doorlopen over de verdieping. Bij enkele woningen zijn de oorspronkelijke vensterinvullingen met roedenverdeling nog aanwezig. Samen met het sobere siermetselwerk op de verdieping benadrukt dit het horizontalisme in de gevels.
Julianalaan	310-318	Bescheiden complex geschakelde herenhuizen gebouwd in 1911 in opdracht van de NV Maatschappij tot Exploitatie van onroerende goederen "Arbeid Adelt naar ontwerp van architect De (of Den / Der Maaten (of Maaker) in sobere eclectische trant. De woningen vormen een gesloten gevelwand aan de westelijke zijde van de rond 1910 door de gemeente Bloemendaal aangelegde Julianalaan. De woningen zijn dan ook onderdeel van de eerste nieuwe woonbebouwing aan deze straat. Het woonblok

		<p>telt twee bouwlagen onder een plat dak met voordakschild gedekt met rode Tuiles du Nord. De woningen zijn om en om voorzien van een puntgeveltje dat door de goot heen steekt. Tussen deze puntgevels bevat het dakvlak brede plat gedekte dakkapellen met gewijzigde ramen. De gevels zijn verder recht gesloten en voorzien van een geprofileerde bakgoot op klossen. Het metselwerk van de gevels is uitgevoerd in kruisverband. De topgeveltjes zijn voorzien van stucwerk en (quasi) vakwerk of stucwerk en verticale betimmering. Alle woningen zijn voorzien van een erker (begane grond). De woningentrees hebben om en om een omlijsting. Op een aantal plaatsen zijn de bovenlichten nog voorzien van een invulling met roedenverdeling. Over het algemeen is de detaillering van de ramen gewijzigd.</p>
Julianalaan	320	<p>Bescheiden woonhuis aan de westelijke zijde van de Julianalaan. Het pand is gebouwd in 1911 in opdracht van C. Nederkoorn en vormt in de huidige situatie de zuidelijke afsluiting van de bebouwing aan deze zijde van de Julianalaan. De woning dateert uit de ontstaansperiode van de Julianalaan en behoort daarmee tot de oudste woonbebouwing aan deze straat. De woning heeft een rechthoekige plattegrond met twee bouwlagen onder een met rode Tuiles du Nord gedekt schilddak met overstek. De gevels zijn opgetrokken in kruisverband. De voorgevel bevat op de begane grond een driezijdige erker met glas-in-lood bovenlichten. De links hiervan gesitueerde entree is voorzien van zijlichten, luifel en bovenlichten met roedenverdeling. Op de verdieping een uit de gevel stekend venster op klossen en een venster met gekoppelde ramen. De detaillering van de vensters is grotendeel gewijzigd. In de borstwering van het linker venster op de verdieping zit een gevelsteen met in reliëf een afbeelding van het hoofd van een nar en de letters NAR.</p>
Julianalaan	zn	<p>Spoorwegviaduct over de Julianalaan ten behoeve van de spoorlijn Zandvoort – Haarlem, die in 1881 voor het publiek geopend werd. Gebouwd omstreeks 1905 ter vervanging van de gelijkvloerse spoorwegovergang ter plaatse. Het is een stalen liggerbrug met bakstenen landhoofden en natuurstenen details (lijsten en</p>

		hoekblokken). De stalen constructie met klinknagels heeft horizontale liggers die zijn voorzien van kleinere kruislings gelegde liggers met daarop een houten dek. De brug kenmerkt de groeiende verstedelijking van het gebied en de toenemende frequentie van het treinverkeer aan het begin van de 20 ^{ste} eeuw.
Prinsesselaan	15-29	Complex, ook: Regentesselaan 35, Emmalaan 34 Complex van 10 geschakelde woningen, gebouwd in 1938. Het symmetrisch opgezette bouwblok vormt de westelijke beëindiging van het woonbuurtje Emmalaan, Prinsesselaan en Regentesselaan en is één van de laatst gerealiseerde projecten. Het bouwblok omvat twee bouwlagen onder een met gesmoorde pannen gedekt zadeldak. Het blok wordt aan beide zijden afgesloten met een hoekwoning met haaks geplaatst zadeldak. Hierdoor heeft de gevel aan de Prinsesselaan ter plaatse van deze woningen een tuitgevel. In de voordakvlakken bescheiden dakkapellen met zadeldakje en overwegen gewijzigde ramen. Op de nok gemetselde schoorstenen. De verder recht gesloten gevels zijn opgetrokken in halfsteens verband en worden afgesloten door een bakgoot op klossen. De woningen hebben een erker op de begane grond en hebben op de verdieping een breed venster met gekoppelde ramen en een getoogd venster. De detaillering van de ramen is op plaatsen gewijzigd. De woningen Emmalaan 34 en Prinsesselaan 15 t/m 21 hebben een bescheiden voortuintje dat met een laag bakstenen muurtje van de openbare weg gescheiden wordt.
Regentesselaan	1	Onderdeel complex Julianalaan 300-306
Regentesselaan	7-23	Complex, zie ook Emmalaan 6-20. Complex van 8 geschakelde woningen aan de zuidzijde van de Regentesselaan, die tot de annexatie in 1927 Wilhelminalaan heette. De woningen kwamen kort voor de annexatie tot stand in 1923 en waren onderdeel van een groter project: er werden volgens hetzelfde principe tevens acht woningen aan de noordzijde van de Emmalaan gebouwd (Emmalaan 6-20). Het bouwblok telt twee bouwlagen en bestaat uit een centraal middendeel (twee woningen) met een licht risalerende voorgevel onder een dak met omlopende schilden. De woningen aan

		weerszijden van het middendeel waren oorspronkelijk voorzien van een plat dak. Het middendeel is verder verbijzonderd met horizontale betimmering rondom de centrale vensters op de verdieping. De erkers van het middendeel zijn net als de vensters afwijkend vormgegeven van rest van het bouwblok. De erkers van de woningen aan weerszijden van het middendeel lopen door over de verdieping en zijn ter plaatse van de verdieping voorzien van gepotdekselde houten delen. Alle entrees hebben een zijlicht en bovenlichten. De detaillering van de vensters is veelal gewijzigd.
Regentesselaan	35	Onderdeel complex Prinsesselaan 15-29
Regentesselaan	2-6	Blok van drie geschakelde woningen, gebouwd in 1925 kort voor de annexatie naar ontwerp van architect J. Dop. Binnen hetzelfde project realiseerde hij ook het aansluitende woonblok aan de Julianalaan 288-296. Deze woningen hebben echter een andere detaillering. De drie woningen aan de Regentesselaan zijn uitgevoerd in traditionele baksteenarchitectuur met verwijzingen naar de Amsterdamse School. Het blok omvat twee bouwlagen onder een dak met omlopende schilden, gedekt met gesmoorde pannen. In het voordakvlak plat gedekte dakkapellen met gewijzigde ramen. De voorgevel is opgetrokken in baksteen (halfsteens verband), risaleert licht ter plaatse van de erkers en wordt afgesloten door een bakgoot op klossen. De vensters met overwegend gekoppelde ramen zijn veelal op details gewijzigd. Opvallend zijn de fraai vormgegeven entrees met losgekoppelde bovenlichten.
Regentesselaan	8-10	Forse dubbele woning uit 1921 naar ontwerp van architect J. Mulder. De dubbele woning ligt aan de noordelijke zijde van de Regentesselaan (vh. Wilhelminalaan) en vormt door zijn markante hoofdvorm en detaillering een opvallend element in deze straat die verder overwegend bebouwd is met meer bescheiden geschakelde woningen. De woningen omvatten één verdieping met een hoge zolderverdieping en een vliering. De mansardekap van nr. 10 sluit aan op het zadeldak van nr. 8. De vorm van de voorgevel wordt herhaald in de zijgevels, waardoor het dak (gedekt met gesmoorde romaanse pannen) hier onderbroken wordt door een

		aankapping. Op het dak hoge taps toelopende gemetselde schoorstenen. In het metselwerk diverse subtiele details zoals ontlastingsbogen, rollagen, strekken en vlechtingen en sobere natuurstenen details zoals de getrapte hoekoplossing bij nr. 8 en de lateien boven de vensters. De vensters zijn voorzien van ramen met roedenverdeling. In de voorgevel van nr. 8 een zonnewijzer.
Zijlweg	133	<p>Zeer representatieve villa in schilderachtige neoclassicistische bouwstijl uit omstreeks 1880, gesitueerd op een ruim terrein aan de noordelijke zijde van de Zijlweg. De villa dateert uit het begin van de periode waarin de Zijlweg zich ontwikkelde van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing. De villa heeft een rechthoekige plattegrond en omvat twee bouwlagen en een souterrain. Het dak met omlopende schilden is gedekt met bitumen shingles. De symmetrisch ingedeelde voorgevel heeft een risalerende centrale middenpartij met een gewijzigde entree die bereikbaar is via een tweezijdige monumentale trap. De lijstgevel heeft ter plaatse van het middenrisaliet een fronton, dat 'gedragen' wordt door halfzuilen. De gevels zijn uitgevoerd in baksteen (kruisverband) en bevatten diverse classicistische decoratieve elementen zoals (deels) geblokte hoekpilasters, vensteromlijstingen met gebogen frontons, en gepleisterde ontlastingsbogen. De invullingen van de vensters zijn gewijzigd. Op het ruime voorterrein staan twee forse rode beuken en een monumentje op een bakstenen sokkel.</p>
Zijlweg	147	<p>Fors woonhuis uit omstreeks 1880, gesitueerd aan de noordzijde van de Zijlweg. Het pand behoort tot de oudste bebouwing aan de Zijlweg, daterend uit de periode die voorafging aan de verstedelijking van het gebied. De woning telt twee bouwlagen op een rechthoekige plattegrond onder een schilddak met gesmoorde pannen. De bakstenen gevels (kruisverband) zijn voorzien van getoogde gevelopeningen met tweekleurige anderhalf steens strekken. De detaillering van de vensters is deels gewijzigd. De begane grond wordt door een cordonlijst van de verdieping gescheiden en de gevels worden afgesloten</p>

		door een kroonlijst met decoratieve velden. De achtergevel heeft de vorm van een tuitgevel. In het voordakvlak een getoogde dakkapel met gewijzigde invulling, in het rechter zijdakvlak een kleinere recht gesloten dakkapel. Rechts naast de woning een niet oorspronkelijke garage.
Zijlweg	151	Herenhuis, gebouwd in 1917 naar ontwerp van de Bloemendaalse architecten Mulder en Van Asdonk, tegelijk met het belendende pand Julianalaan 322 (GM). De in baksteen architectuur met subtiele rationalistische details uitgevoerde woning telt twee bouwlagen en een zolder onder een plat dak met hellend dakvlak aan de voorzijde. Dit dakvlak is gedekte met gesmoorde tuiles du Nord en bevat twee dakkapellen, waarvan één met fronton, met gewijzigde ramen. De entree van de woning is verbijzonderd met een natuurstenen trapje, zij- en bovenlichten met glas-in-lood en een balkon op de verdieping. Dit balkon is voorzien van subtiele natuurstenen details en een kroonlijstje. De bakstenen voorgevel (kruisverband) bevat vensters met bovenlichten met roedeverdeling en een natuurstenen lekdorpel. Boven de vensters een strek. Ter hoogte van de verdiepingsvloer is de gevel voorzien van decoratieve ruitvormige elementen.
Zijlweg	153-155	Dubbel herenhuis uit 1897 gebouwd in opdracht van de heer Reinders naar ontwerp van architect Van den Ban (?). In deze periode ontwikkelde de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing. De woningen zijn uitgevoerd in neorenaissancestijl en vormen onderdeel van een gesloten gevelwand aan de noordzijde van de Zijlstraat. Het aanzicht van de asymmetrisch ingedeelde voorgevel wordt bepaald door diverse decoratieve elementen zoals speklagen, hoekblokken, aanzet- en sluitstenen, risalerende geveldelen en door de goot stekende topgeveltjes. Het twee bouwlagen tellende pand heeft een natuurstenen plint, metselwerk in kruisverband en een plat dak met hellend voordakvlak gedekt met bitumen shingles. In dit voordakvlak rechts twee oorspronkelijke dakkapelletjes met gewijzigde invulling en links

		een niet oorspronkelijke dakkapel. De vensters in de voorgevel bevatten nog glas-in-lood bovenlichten en verder grotendeels gewijzigde invullingen.
Zijlweg	161	Herenhuis uit omstreeks 1890, uitgevoerd in eclectische stijl. De woning dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het herenhuis is gesitueerd aan de noordzijde van de Zijlweg en vormt onderdeel van een gesloten gevelwand. Het pand telt twee bouwlagen onder een haaks op de voorgevel geplaatst zadeldak gedekt met gesmoorde kruispannen. Het herenhuis heeft een speelse en schilderachtig vormgegeven bakstenen voorgevel (staand verband) met kleurrijk siermetselwerk, geglazuurde lekdorpels, sierankers, cordonlijsten, rondbogen en schoorwerk met houtsnijwerk. De topgevel gaat aan de rechter zijde over in een recht gesloten gevel. De kozijnen in de gevel zijn voorzien van een decoratief vellingkantje. De invullingen van deze vensters zijn, met uitzondering van de glas-in-lood bovenlichten, gewijzigd.
Zijlweg	163-167	Complex van drie herenhuizen uit 1896. De woningen dateren uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. De drie woningen zijn gesitueerd aan de noordzijde van de Zijlweg en vormen onderdeel van een gesloten gevelwand. Het complexje telt twee bouwlagen onder een plat dak (bitumen) met hellend voordakvlak met gesmoorde kruispannen. Twee oorspronkelijke maar gewijzigde dakkapellen. De derde dakkapel (nr.163) is niet oorspronkelijk. De voorgevel is uitgevoerd in baksteen (kruisverband) in een sobere neorenaissancestijl met decoratieve cordonlijsten, sluitstenen in de getoogde strekken boven de vensters en siermetselwerk onder de geprofileerde gootlijst. Ter plaatse van nr. 165 risaleert de gevel. Met uitzondering van enkele glas-in-lood invullingen in de bovenlichten is de detaillering van de vensters grotendeels gewijzigd. Met name de voorgevel van nr. 163 is sterk gewijzigd (erkers). Jaren

		1920 voordeuren.
Zijlweg	169	Herenhuis uit omstreeks 1890, uitgevoerd in neorenaissance stijl. De woning dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het herenhuis is gesitueerd aan de noordzijde van de Zijlweg en vormt onderdeel van een gesloten gevelwand. Het aanzicht van de asymmetrisch ingedeelde voorgevel wordt bepaald door diverse decoratieve elementen zoals speklagen, hoekblokken, aanzet- en sluitstenen en de over de verdieping doorlopende erker. Het twee bouwlagen tellende pand heeft een natuurstenen plint, metselwerk in kruisverband en een plat dak (bitumen) met hellend voordakvlak gedekt met bitumen shingles. In dit voordakvlak twee kleine dakkapelletjes uit de bouwtijd met zinken kapjes. Detaillering van de vensters is, met uitzondering van het glas-in-lood in de bovenlichten, gewijzigd.
Zijlweg	171-171RD	Herenhuis uit omstreeks 1895, uitgevoerd in neorenaissance stijl. De woning dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het herenhuis is gesitueerd aan de noordzijde van de Zijlweg en vormt onderdeel van een grotendeels gesloten gevelwand. Het aanzicht van de asymmetrisch ingedeelde lijstgevel (baksteen in kruisverband) wordt bepaald door diverse decoratieve elementen zoals speklagen, aanzet- en sluitstenen in de getoogde strekken, natuurstenen lijstwerk rond de entree, rond het hierboven gelegen venster en dakkapel. Met name door de verbijzonderde risalerende entreepartij krijgt de woning een statig uiterlijk. De woning telt twee bouwlagen onder een dak met omlopende schilden gedekt met rode bitumen shingles. De vensters hebben deels vernieuwde detaillering.
Zijlweg	175-177	Dubbel herenhuis uit 1894, uitgevoerd in sobere neorenaissance stijl. Het pand dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het dubbele

		<p>herenhuis is gesitueerd aan de noordzijde van de Zijlweg en vormt de westelijke afsluiting van een grotendeels gesloten gevelwand. Het twee bouwlagen tellende pand wordt gedekt door een plat dak met hellend voordakvlak met gesmoorde kruispannen. Links in dit dakvlak een niet oorspronkelijke dakkapel. Het aanzicht van de symmetrisch ingedeelde lijstgevel (baksteen in kruisverband) met door de goot stekend dakhuis met fronton in het middenrisaliet wordt bepaald door diverse decoratieve elementen zoals speklagen, cordonlijsten aanzet- en sluitstenen in de als rondboog uitgevoerde strekken, siermetselwerk in de boogvelden. De detaillering van de vensters is grotendeels gewijzigd.</p>
Zijlweg	199	<p>In 1923 vestigde de RK HBS (RK Triniteits Lyceum) met aanpalend Augustijnenklooster zich aan de Zijlweg op nr. 199. In 1927 werd de grote schoolkapel opgeleverd. Na opheffing van het klooster in 1984 werd de school in 1989 gesloopt. Thans resteert nog het kloostergebouw en de kapel. Dit complex was één van een aantal bijzondere complexen die in de eerste decennia van de 20ste eeuw aan de Zijlweg tot stand kwam en vormt een belangrijk relict van de verstedelijking van het gebied. Het kloostergebouw is uitgevoerd in een sobere Amsterdamse Schoolstijl. De achterliggende kapel is in een meer zakelijke trant gebouwd en inmiddels sterk verbouwd. De gevels van het twee bouwlagen tellende kloostergebouw zijn opgetrokken in Vlaams verband en voorzien van subtiele expressionistische details, met name in de risalerende entree partij en de vensters op de begane grond. Het dak met omlopende schilden is gedekt met rode verbeterde Hollandse pannen. Terracotta gevelsteen boven de entree in de voorgevel. De invullingen van de vensters zijn op details gewijzigd.</p>
Zijlweg	245	<p>Karakteristiek kantoorgebouw Provinciale Waterstaat Noord-Holland, gebouwd in 1960 naar ontwerp van de in zijn tijd zeer actieve en in Haarlem gevestigde architect H.T. Zwijs. Het gebouw is prominent gesitueerd op de noordwestelijke hoek van de kruising van de Zijlweg met de Westelijke Randweg en vormt daardoor een belangrijk beeldbepalend</p>

		<p>element. Het gebouw is uitgevoerd in een gematigd modernistische trant en telt vier bouwlagen onder een plat dak met een extra dakverdieping. De bakstenen gevels zijn voorzien van lange horizontale vensterstrips. De invullingen van de vensters is gewijzigd. De zuidelijke kopgevel was oorspronkelijk voorzien van een monumentale geveldecoratie in travertin (1962) naar ontwerp van de Nederlandse beeldhouwer Jan Willem Rådecker. Deze geveldecoratie is thans niet meer aanwezig.</p>
Zijlweg	261	<p>Voormalige tuinderswoning uit 1871. De in traditionele trant uitgevoerde woning is gesitueerd aan de noordelijke zijde van de Zijlweg, de historische verbindingroute tussen Haarlem en Overveen. De woning wijkt door zijn bescheiden hoofdvorm van één bouwlaag met dwarskap duidelijk af van de belendende herenhuisbebouwing uit omstreeks 1900. Het pand vormt dan ook één van de laatste relictten uit de prestedelijke fase van het gebied. De woning heeft een eenvoudige lijstgevel met centraal in de gevel de toegang tot de woning en aan weerszijden daarvan twee vensters met schuifraam. Boven de gevelopeningen anderhalf steens strekken. Het zadeldak is gedekt met nieuwe gesmoorde Oud Hollandse pannen. In het voordakvlak een niet-oorspronkelijk dakvenster en dakkapel.</p>
Zijlweg	275-277	<p>Dubbel herenhuis uit 1902 naar ontwerp van Martens & Zn in een schilderachtig eclectische trant. Het pand dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het asymmetrisch vormgegeven pand telt twee bouwlagen onder een samengesteld dak met rode kruispannen. De bakstenen voorgevel (kruisverband) heeft een markant en speels uiterlijk door de sterk risalerende geveldelen, door de goot stekende topgevels, erkers, luifels boven de entrees en subtiel siermetselwerk. De invullingen van de vensters zijn sterk gewijzigd en diverse houten details van de gevel, zoals boeiboorden en gevelbekleding (topgevel) zijn gewijzigd in trespa.</p>
Zijlweg	287-289	<p>Dit dubbel herenhuis uit omstreeks 1910, uitgevoerd in sobere baksteenarchitectuur met</p>

		<p>subtiële decoratieve elementen vormt de oostelijke afsluiting van een gesloten gevelwand aan de noordelijke zijde van de Zijlweg. Het pand dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het pand telt twee bouwlagen onder een samengesteld dak gedekt met rode tuiles du Nord. De symmetrische in rode verblendsteen opgetrokken voorgevel (kruisverband) heeft twee puntgevels met daar tussen een recht gesloten geveldeel. Beide woningen hebben op de begane grond een halfronde erker met balkon met bakstenen balustrade. De entrees liggen terug in de gevel en zijn voorzien van zij- en bovenlichten, deels nog voorzien van glas-in-lood. De invullingen van de vensters zijn op detailniveau gewijzigd.</p>
Zijlweg	291-295	<p>Complex van drie geschakelde herenhuisen uit 1909-1911 naar ontwerp van architect Robbers, uitgevoerd in sobere eclectische trant met subtiële Art Nouveau details. Het pand dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het complex telt twee bouwlagen onder een plat dak (bitumen) met een hellend voordakvlak gedekt met rode kruispannen. De woningen zijn voorzien van een naamsteen, van links naar rechts: Roos en Doorn, Vonk en Sonnevank. De woningen hebben alle drie een erker, een iets terugliggende entree met boven- en zijlichten binnen een rondboog, strekken met aanzet- en sluitstenen, subtiel siermetselwerk, hardstenen lekdorpels en een door de goot stekend dakhuis. De invullingen van de vensters zijn deels nog oorspronkelijk. Het tuinhekwerk dateert uit 1920.</p>
Zijlweg	301	<p>Vrijstaande villa uit 1908, gesitueerd aan de noordzijde van de Zijlweg. Het pand dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het pand vormt binnen de huidige gemeentegrens de westelijke afsluiting van de woonbebouwing aan deze zijde van de Zijlweg. De villa is</p>

		<p>uitgevoerd in traditionele baksteen architectuur en telt twee bouwlagen onder een hoog tentdak met overstek op een rechthoekige plattegrond. De bakstenen gevels (Vlaams verband) zijn voorzien van een trasraam met rollaag. De entree bevindt zich in de linker zijgevel en is voorzien van een luifeltje. De gevel aan de Zijlweg is voorzien van een erker op de begane grond. Boven de vensters zijn strekken uitgevoerd. De detaillering van de vensters is gewijzigd.</p>
Zijlweg	118-120	<p>Dubbele woning uit 1877 (getuige de gevelsteen met eerste steenlegging), gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg direct naast het spoor. Het pand dateert uit de prestedelijke fase van het gebied. In deze periode werd en nog nauwelijks gewoond aan de Zijlweg en had deze verbindingsweg overwegend een agrarisch karakter. De dubbele woning telt één bouwlaag boven een souterrain. Beide woningen hebben een eigen mansardekapje met in het voordakvlak een hoge dakkapel. Het linker dak is gedekt met bitumen shingles, het rechter met rode (sneldek)pannen. De panden delen een lijstgevel. Centraal in deze gevel de twee entrees, toegankelijk via een hoge rode granieten trap. De bakstenen gevel (staand verband) is geschilderd en ter plaatse van het souterrain gepleisterd. De licht getoogde vensters in de voorgevel zijn voorzien van voorzetbeglazing. Rechts voor nr. 120 staat een serre-achtig element. Het is niet duidelijk uit welke periode dit element dateert.</p>
Zijlweg	122	<p>Herenhuis uit omstreeks 1900 in sobere neorenaissance stijl, gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg. Het pand vormt de oostelijke beëindiging van een grotendeels gesloten gevelwand aan deze zijde van de Zijlweg en dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het twee bouwlagen tellende pand wordt gedekt door een plat dak met omlopende schilden met gesmoorde bitumen shingles. Rechts in het voordakvlak een oorspronkelijke dakkapel met gewijzigd raam. Het aanzicht van de symmetrisch ingedeelde en risalerende</p>

		lijstgevel (baksteen in kruisverband) met hardstenen plint wordt bepaald door diverse decoratieve elementen zoals speklagen, cordonlijsten aanzet- en sluitstenen, strekken en subtiel siermetselwerk. De detaillering van de vensters is grotendeels nog oorspronkelijk.
Zijlweg	124-126	Dubbel herenhuis uit omstreeks 1910 in een gestileerde neorenaissance stijl. Het pand is onderdeel van een gesloten gevelwand en dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het twee bouwlagen tellende pand wordt gedekt door een plat dak met omlopende schilden met bitumen shingles. Rechts en links in het voordakvlak een kleine oorspronkelijke dakkapel met kapje, de linker met gewijzigd raam. Het aanzicht van de symmetrisch ingedeelde lijstgevel (baksteen in kruisverband) met door de goot stekende dakhuisjes wordt bepaald door diverse decoratieve elementen zoals aanzet- en sluitstenen, strekken en spaarvelden. De detaillering van de vensters is deels gewijzigd. Ter plaatse van de begane grond is de voorgevel sterk gewijzigd.
Zijlweg	128 zw-128RD-130	Dubbel herenhuis uit omstreeks 1910 uitgevoerd in neorenaissance stijl. Het pand is onderdeel van een gesloten gevelwand en dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het twee bouwlagen tellende pand wordt gedekt door een plat dak met omlopende schilden met gesmoorde tuiles du Nord. In het voordakvlak boven elke woning een dakkapel met fronton en gewijzigde ramen. Het aanzicht van de symmetrisch ingedeelde lijstgevel (baksteen in staand verband) wordt bepaald door diverse decoratieve elementen zoals cordonlijsten, speklagen, aanzet- en sluitstenen, strekken en een zware kroonlijst met klossen en decoratieve velden. Op de begane twee niet oorspronkelijke puien. De invullingen van de vensters zijn deels gewijzigd. Het dubbele herenhuis ligt in de zichtas van de Spoorwegstraat.
Zijlweg	132-136	Drie geschakelde herenhuisen uit omstreeks

		<p>1905 uitgevoerd in een sobere neorenaissance stijl, gesitueerd aan de zuidelijke zijde van de Zijlweg en onderdeel van een gesloten gevelwand. Het complex is onderdeel van een gesloten gevelwand en dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. De woningen tellen twee bouwlagen onder een plat dak met omlopende schilden gedekt met bitumen shingles. De voorgevel heeft een verspringende rooilijn door de erkers over twee bouwlagen. De erkers zijn ter plaatse van de zolder aangekapt met een rond kapje. In dit kapje een rijk uitgevoerde dakkapel met oren, kroonlijst en fronton. De bakstenen voorgevel (kruisverband) is voorzien van lijstwerk, hoekblokken, sluitstenen en een opvallende omlijsting rondom de entrees. De invullingen van de vensters zijn deels gewijzigd. De bescheiden voortuintjes zijn voorzien van eenvoudige gietijzeren hekwerkjes.</p>
Zijlweg	146	<p>Fors herenhuis gebouwd in 1905, mogelijk in opdracht van Casper Hendrik Holst, directeur scheepswerf Conrad, getuige de gedenksteen ter ere van de eerste steenlegging in 1905 door zijn dochter Johanna Maria Holst. De woning vormt de westelijke afsluiting van een verder gesloten gevelwand en dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het pand is uitgevoerd in een sobere chalet stijl en telt twee bouwlagen op een samengestelde plattegrond onder een samengesteld dak met rode pannen. Het gebouw vormt samen met Zijlweg 150 de 'poort' tot het achtergelegen voormalige Hin-terrein. Door de sterk verspringende geveldelen en de afgeschuinde hoek heeft het pand een speels uiterlijk. De begane grond is uitgevoerd in schoon metselwerk (kruisverband), de verdieping is gepleisterd. Vensters met T-schuiframen en bovenlicht met roedenverdeling.</p>
Zijlweg	150-150A-150B-152	<p>Twee geschakelde herenhuisen uit omstreeks 1910, uitgevoerd in een schilderachtige licht historiserende baksteenarchitectuur. De dubbele woning dateert uit de periode waarin</p>

		<p>de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het complex heeft een samengestelde plattegrond en telt twee bouwlagen onder een samengestelde kap gedekt met gesmoorde kruispannen en bitumen shingles. Door de sterk verspringende rooilijn en de diversiteit in de gevelbeëindiging ontstaat een markant en levendig gevelbeeld. Deze levendigheid wordt versterkt door anders gekleurd metselwerk, cordon- en waterlijsten, de risalerende entreepartij van nr. 150 in de linker zijgevel en de twee verdiepingshoge erkers in de voorgevel. Nr. 150 wordt door een getrapte brandgevel gescheiden van nr. 152. De invullingen van de vensters zijn op detailniveau gewijzigd.</p>
Zijlweg	154	<p>Herenhuis uit omstreeks 1890 uitgevoerd in een sobere neorenaissance stijl. De woning dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het herenhuis is gesitueerd aan de zuidzijde van de Zijlweg en vormt de westelijke afsluiting van een bouwblokje met in totaal drie woningen. Het twee bouwlagen tellende pand wordt gedekt door een dak met omlopende schilden gedekt met bitumen shingles. Centraal in het voordakvlak een rijk geornamenteerde dakkapel. Het aanzicht van de drie vensterassen brede lijstgevel wordt bepaald door diverse decoratieve elementen zoals speklagen, aanzet- en sluitstenen in de strekken en siermetselwerk onder de gootlijst. De vensters in de voorgevel bevatten schuiframen met bovenlichten met glas-in-lood.</p>
Zijlweg	158	<p>Complex, zie ook Zijlweg 160-162 en 164. Markant complex van vier geschakelde herenhuizen, ontstaan binnen één ontwerp uit 1898 van de bekende architect Jan Stuyt. Het complex werd gerealiseerd in opdracht van de heer Oosterman en dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het markante blok woningen bestaat uit twee hoekherenhuizen in sobere Chalet stijl, met</p>

		<p>daar tussenin geklemd een ruime dubbele woning in Engelse landhuistrant. Nr. 158 draagt de naam 'Rosenhof', nr. 164 heet 'Tulpestein', waarmee wordt herinnerd aan de bloementeelt in deze regio. Deze hoekwoningen omvatten drie bouwlagen en hebben gevels in schoon metselwerk (kruisverband) en een samengestelde kap terwijl de tussenliggende woningen slechts twee bouwlagen en gepleisterde gevels hebben, onder een plat dak met hellend voordakschild (bitumen shingles). Deze twee 'tussenwoningen' hebben elk een erker doorlopend op de verdieping, afgedekt met een veelzijdig kapje. Tussen deze twee woningen een tuitgevel als brandmuur, afgedekt met natuurstenen dekplaten en voorzien van twee dierfiguren in natuursteen. De invullingen van de vensters zijn op diverse punten gewijzigd.</p>
Zijlweg	160-162	Onderdeel complex Zijlweg 158.
Zijlweg	164	Onderdeel complex Zijlweg 158.
Zijlweg	170-172	<p>Dubbel herenhuis uit 1894 naar ontwerp van architect Mons in neorenaissance stijl. Nr. 172 draagt de naam Frisia in het gestuukte boogveld op de verdieping. Het pand dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing ontwikkelde. Het pand omvat twee bouwlagen op een min of meer rechthoekige plattegrond onder een plat dak met hellend voordakvlak gedekt met bitumen shingles. De voorgevel heeft een levendig karakter door de fantasie topgevels en een bakstenen dakhuis. Dit levendige karakter wordt versterkt door een veelheid aan decoratieve elementen zoals speklagen, risalieten, cordonlijsten, siermetselwerk in boogvelden en aanzet- en sluitstenen. De terugliggende entrees zijn bereikbaar via hardstenen trappen. De invullingen van de vensters zijn grotendeels gewijzigd.</p>
Zijlweg	174-176	<p>Fors dubbel herenhuis uit 1892 naar ontwerp van Roog en van den Ban Architecten te Haarlem in neorenaissance stijl. Het pand is gesitueerd aan de zuidzijde van de Zijlweg en dateert uit de periode waarin de Zijlweg zich langzaam van een spaarzaam bebouwde landweg tot een populaire woonstraat met fraaie villa- en herenhuisbebouwing</p>

		<p>ontwikkelde. Het pand omvat twee bouwlagen op een min of meer rechthoekige plattegrond onder een dak met omlopende schilden, deels gedekt met pannen, deels met bitumen shingles. In het voordakvlak twee kleine dakkapellen met kapje. De lijstgevel heeft een levendig karakter door de risalerende middenpartij die bekroond wordt door twee door de goot stekende dakhuisjes. Dit levendige karakter wordt versterkt door een veelheid aan decoratieve elementen zoals speklagen, cordonlijsten, hoekblokken, aanzet- en sluitstenen en de twee erkers op de begane grond. De invullingen van de vensters zijn grotendeels gewijzigd.</p>
--	--	--